

14de JAARGANG, NR. 264
3 OKTOBER 2016

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

3 JAZZ OP PAPIER

4 JAZZ OP DE PLAAT

Acquaphonica, Jan Huydts Trio,
 Niels Tausk, Thomas Pol, Eric Revis,
 Wild Man Conspiracy, Dave Liebman,
 Zapmachine e.a.

EN VERDER:

10 New York Calling (Roos Plaatsman)

11 Jan Hanlo en de jazz (Lex Lammen)

13 Gouwe Ouwe (Hessel Fluitman)

JAZZFLITS 265 KOMT 17 OKTOBER UIT

JAZZNIEUWS

Terence Blanchard. (Foto: Greg Miles)

**Muziekpodium Zeeland
 zet jazz in de wachtkamer**

Muziekpodium Zeeland programmeert dit jaar, en mogelijk ook de eerste helft van 2017, geen jazzconcerten meer in het Schuttershofcafé in Middelburg. De oorzaak is een verlaging van de subsidie door de provincie. De provincie halveerde voor de zomer de subsidie van jaarlijks ruim drie ton. "Hoewel de jazzconcerten van hoge kwaliteit, diversiteit en avontuurlijkheid waren, zijn ze toch net iets te verliesgevend gebleken om onder de huidige omstandigheden voort te zetten", zegt directeur Willem Kniknie in een nieuwsbrief. Via het Muziekpodium traden onder anderen saxofonist Joe Lovano, bassist Avishai Cohen en trompettist Terence Blanchard op.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

TOCH RIJKSSUBSIDIE VOOR AMERSFOORT JAZZ

Het festival Rabobank Amersfoort Jazz krijgt toch subsidie van het Fonds Podiumkunsten (FPK). De aanvraag was eerder positief beoordeeld, maar vanwege een tekort aan geld niet gehonoreerd. Door het extra budget voor cultuur dat tijdens Prinsjesdag door de regering is toegezegd kan de subsidie nu toch toegekend worden.

Festivaldirecteur Alexander Beets: "Vanzelfsprekend zijn we zeer verheugd en ook verrast door dit goede nieuws." Het extra budget wordt ingezet voor een nog sterkere programmering, internationale zichtbaarheid en samenwerking, betere podia en geluid, extra marketinggelden voor de (inter)nationale zichtbaarheid en professionalisering van het team. Edward Dijkhoorn, voorzitter van Stichting Amersfoort Jazz: "Amersfoort Jazz is van origine een vrijwilligersorganisatie met een heel klein kernteam. De omvang van het festival is echter zodanig dat we de maximale rek van het team en onze middelen hadden gebruikt. We hebben nu weer ruimte om verder te groeien."

In de beoordeling van het Fonds Podiumkunsten wordt Amersfoort een toegankelijk jazzfestival met een kwalitatief goede programmering genoemd: 'de organisatie weet steeds een gebalanceerd programma voor verschillende doelgroepen neer te zetten'. Alexander Beets: "Amersfoort Jazz Festival biedt al enige tijd een podium voor nationaal en internationaal jong talent. Vanaf 2018 wil Amersfoort Jazz dit extra zichtbaar maken door een speciaal festivalonderdeel met winnaars van prestigieuze jazzprijzen." De volgende editie van Rabobank Amersfoort Jazz is van 9 tot en met 11 juni 2017.

Co de Kloet aan de slag bij jazzafdeling CvA

Co de Kloet is benoemd tot Coördinator Music Management & Entrepreneurship aan de jazzafdeling van het Conservatorium van Amsterdam (CvA). 'Met een team van professionals en de talentvolle nationale en internationale studenten gaat hij werken aan een traject dat de toekomstige professionele jazzmusici sterkt in het ontwikkelen van zowel hun artistieke als zakelijke talenten', aldus een persbericht. De Kloet is ook producer, programmamaker en muziekregisseur.

NIEUWS

Amstelveense concertreeks in nieuwe seizoen gehalveerd

De Amstelveense concertreeks 'Jazz in de buurt/Blues in de wijk' wordt met ingang van half oktober onder de nieuwe naam 'Live Music Amstelveen' voortgezet. De wekelijkse frequentie is een tweewekelijkse geworden en het aantal locaties is teruggebracht van vier naar twee. De jazz is voortaan te vinden in Villa Randwijck. In totaal omvat het komende seizoen zestien optredens. Op 14 oktober gaat de reeks van start met het Robert Rooks Trio. De programmering van 'Live Music Amstelveen' wordt verzorgd door Tpodium.

Maandelijks gratis jazz in Gemert

Op initiatief van de nieuw opgerichte Stichting Jazz in Gemert staat het komende theaterseizoen elke maand een gratis jazzconcert in Dientjes Jazz Café op de rol. De aftrap werd 17 september gegeven door zangeres Judith Nijland en pianist Danny van Kessel. De komende maanden treden onder anderen Frits Landesbergen & Francesca Tandoi, Music Machine met trombonist Ilja Reijngoud en Shirma Rouse (met trompettist Jan van Duikeren, drummer John Engels en pianist Karel Boehlee) op. Voorzitter Jos Strijbosch: "Vaak zijn jazzavonden echte luisteravonden waar het tijdens de optredens misstil is. Bij ons moet het juist een gezellig avondje uit worden, waar mensen gewoon met elkaar kunnen praten en een drankje kunnen drinken tijdens het optreden", zegt hij in Weekblad voor Gemert-Bakel. Op de concertdagen verzorgt trombonist Bert Boeren in de middag een workshop voor muzikanten van alle niveaus die willen leren improviseren. De concerten zijn gratis toegankelijk.

Vorden krijgt jazzclub

Op zondag 25 september opende in Vorden jazzclub NR2 Lounge voor het eerst zijn deuren (Industrieweg 2). Op het programma stond een concert van zangeres Denise Jannah. De club is elke derde zondag van de maand geopend. Elke keer zal een kunstenaar door jazz geïnspireerd werk exposeren. De programmering wordt gedaan door Frank Ong-Alok, die tevens de programmering doet voor Jazz in Luxor te Zutphen. Om toegang te krijgen tot de concerten is een lidmaatschap van de club vereist.

JAZZFLITS 265 KOMT 17 OKTOBER UIT

PODIA

TIM FINOULST TRIO PRESENTEERT DEBUUT-CD

Tim Finoulst presenteerde 14 september in CC De Kimpel in Bilzen 'Narrative', het debuutalbum van zijn trio. De gitarist speelt daarop met Martijn Vanbuel op bas en Daniel Jonkers op drums. De komende tijd treedt het trio onder meer op in Hasselt, Verviers, Heerlen, Brugge en Brussel. (Foto: Jean Schoubs)

NIEUWE EDITIE BELGISCHE CONCERTREEKS HELLO JAZZ OMVAT ZO'N ZESTIG CONCERTEN

De 31ste editie van de Belgische concertreeks onder de noemer 'Hello Jazz Festival' is 1 oktober van start gegaan. Tot midden december staan meer dan zestig concerten op het programma in talrijke grote en kleine zalen over heel België.

Elk jaar verenigt het festival de grote namen en de ontdekkingen in de internationale jazzwereld, evenals projecten van Belgische musici waarvan de kwaliteit niet moet onderdoen voor de rest van de wereld. Onder anderen zangeres Stacey Kent, The Bad Plus, de gitaristen Bill Frisell, Marc Ribot en John Scofield, het nieuwe kwartet Aziza, dat bassist Dave Holland met saxofonist Chris Potter, gitarist Lionel Loueke en drummer Eric Harland verenigt, en pianist Fred Hersch staan op het programma. Ook van tal van Belgische musici treden op: pianist Ivan Paduart, drummer Antoine Pierre, pianist Igor Gehenot, saxofonist Robin Verheyen en de groep Stuff. De programmeurs willen buiten de gebaande paden treden en van regionale eigenheden sterke punten van het festival maken. Het festival is geprogrammeerd in grote en kleine zalen, zowel in Brussel, Dinant, Antwerpen, Turnhout, Hasselt of Leuven.

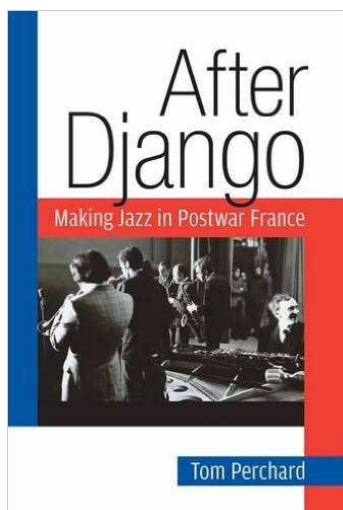
(<http://www.hellojazz.be>)

Nieuw podium voor jazz in Drenthe

Onder de naam Jazz North East gaat in november een nieuwe concertreeks van start in het Drentse Valthermond. Het podium staat in de Concertboerderij van wijlen pianist Rian de Waal. De reeks wordt geprogrammeerd door de organisatie Live in Europe. Behalve jazz zal ook soul, blues en world aan bod komen. Het eerste concert op 12 november is een eerbetoon aan Toots Thielemans met harmonicaspeelster Hermine Deurloo, pianist Mike Boddé en bassist Sven Schuster.

JAZZ OP PAPIER

JAZZ IN FRANKRIJK NA 1945

Tom Perchard.
After Django :
making jazz in postwar France.

Ann Arbor :
University of Michigan Press, 2015.
295 pag. : ill.
ISBN 978-0-472-05242-4 pbk.
Prijs 50 euro

Dan Vernhettes avec
Christine Goudie et Tony Baldwin.
Big Boy :

vie et musique de Frank Goudie.
2^e ed.

[Saint Etienne] : Jazzedit, (2014), 2016.
72 pag. : ill. ; 22x31 cm.
ISBN 978-2-9534-8315-4 hardc.
Prijs 40 euro (www.jazzedit.org)

Wie Tom Perchard nog kent als de Britse auteur van een biografie over Lee Morgan (zie Jazzflits nr. 79), weet dat hij het daarbij niet liet, maar ook de sociaal-politieke omgeving schetste waarin Morgan opgroeide. Het kon dan ook niet uitblijven dat zijn studie over de jazz in Frankrijk eveneens een ruimere aanpak zou krijgen. Van belang is daarom zijn inleidende hoofdstuk waarin hij een aantal gedachten ontvouwt die in het verdere verloop worden uitgewerkt.

Frankrijk heeft altijd het imago gehad een 'safe haven' te zijn voor Amerikanen die daar neerstreken. Dat betreft zowel de periode voor de oorlog als die erna. Die laatste is, zeker in de Engelstalige pers, nog nauwelijks onderzocht: hoe hebben de musici erop gereageerd en wat was het kritisch klimaat in Frankrijk? Hoe is het proces verlopen waarin Franse musici zich aan de Amerikaanse invloed hebben onttrokken? Dit is maar een greep want er worden veel meer registers opengetrokken. En het parafaseren is lastig want een conclusie wordt soms het moment daarop al weer afgezwakt.

Perchard wijdt een compleet hoofdstuk aan Hugues Panassié, die in al zijn arrogantie het primitivisme omarmde en alleen die jazz loofde die voldeed aan zijn eigen idealen. Van Thelonious Monk worden uit verschillende Europese concerten dezelfde passages naast elkaar gelegd en dan gaat het erom wanneer improvisatie overgaat in routine, oftewel in hoeverre Monks spel een schim is van zichzelf. Schrijver haakt hier in op de door Franse critici aangezwengelde probleemstelling of we hier te maken hebben met kunst in uitvoering of de zoveelste amusementsvoorstelling. Van de film 'Ascenseur pour l'échafaud' worden zowel de filmische aspecten als de ter plekke gecreëerde muziek van Miles Davis aan een grondige analyse onderworpen tegen een onderstroom van een zich vrijmaken van naoorlogse, maatschappelijke banden.

Wordt er in dit boek dan helemaal niet over Franse jazzmuziek geschreven? Vier musici worden naar voren gehaald: componist-criticus André Hodeir, rietblazers Barney Wilen en Michel Portal, en pianist Martial Solal, musici die we op hun eigen merites dienen te beoordelen. Tegelijkertijd moeten we ons realiseren dat het maken van muziek niet valt los te zien van de politieke, intellectuele en commerciële omgeving waarbinnen de muziek zich begeeft en die juist ook de muziek helpt zich te vormen. Bovendien, het veld waarbinnen de jazz zich heet af te bakenen is zelf voortdurend in beweging. En moeten we streven naar een nationale identiteit?

De lezer mag, als theoreticus, zelf bepalen of de schrijver in zijn 'papers' en essays, die merendeels eerder openbaar zijn gemaakt, een duidelijke lijn heeft weten aan te brengen. Aan een grondige kennis van de materie ontbreekt het hem in elk geval niet. Maar het boek is niet de langverwachte geschiedschrijving geworden van de naoorlogse jazz in Frankrijk waarop we gehoopt hadden.

BIG BOY

Een van de Amerikaanse musici die hun heil in Europa zochten is rietblazer-trompettist Frank Goudie, Big Boy genoemd vanwege zijn lengte. Geboren in Louisiana in 1899 was hij in 1924 een van de weinigen die op eigen houtje de oceaan overstaken. Met een onderbreking tijdens de oorlog verbleef hij tot 1951 in Frankrijk en daarna in Duitsland, om in 1956 zijn carrière in San Francisco te voltooien. Over zijn leven heeft Dan Vernhettes, samen met Goudie's dochter, nu een boek uitgebracht, vol feitenmateriaal, foto's en een discografie.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

FEDERICA COLANGELO ACQUAPHONICA Chiaroscuro Alfa Music

Bezetting:

Joao Driessen (ss),
Matthijs Tuin (ac-g),
Federica Colangelo (p, comp),
Mihail Ivanov (b),
Kritijan Krajnčan (d, perc).

Drie jaar geleden besprak ik de debuut-cd van het kwintet Acquaphonica van de Italiaanse pianiste/componiste Federica Colangelo, 'Private Enemy'. Dat album viel toen al op door de compositorische aanpak en de ingetogen en sobere sfeer. Op de tweede plaat, 'Chiaroscuro', wordt die lijn doorgezet. Colangelo is er niet op uit om de luisteraar te overdonderen met ingewikkelde structuren of overdreven virtuoos machtsvertoon. En de leden van haar kwintet al evenmin. Met de sopraansaxofoon van Joao Driessen en de akoestische gitaar van Matthijs Tuin heeft ze een akoestisch klankpalet waarmee ze als een schilder beelden schept. De titel verwijst daar ook naar: 'Chiaroscuro' is de Italiaanse vertaling van 'clair obscur', de werking van licht en donker waar Rembrandt zo beroemd mee is geworden. Bassist Mihail Ivanov, en de nieuwe drummer, de Sloveen Kritijan Krajnčan, zijn al even sensitieve muzikanten die er met een ingehouden drive voor zorgen dat er genoeg variatie op het album ontstaat. Anders zou de muziek namelijk het gevaar lopen zich iets te kabbelend voort te bewegen.

Herman te Loo

Op de site van de groep zijn fragmenten te beluisteren:
<http://www.acquaphonica.com/listen/>

JAN HUYDTS TRIO Conception 678 records

Bezetting:

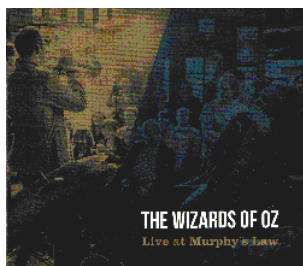
Jan Huydts
(el-p, handharp, b, p & perc),
Alfred Haurand
(b, fluiten, tuinslang & perc),
Leo de Ruiter
(d, azuri, tablas, congas, tuinslang, perc).

Terwijl hij van plan was om medicijnen te studeren, rolde Jan Huydts midden jaren vijftig de professionele muziek in. Als toetsenist en orkestleider was hij bekend in Nederland en Duitsland. Huydts speelde in 1960 bij Greetje Kauffeld en had een eigen trio waarmee hij actuele jazz uitvoerde. Verder was hij tussen de jazzbedrijven door jarenlang pianist, bassist, componist en/of muzikaal leider bij Toon Hermans, Wim Sonneveld en Jasperina de Jong. Vanaf 1980 werkte hij twintig jaar op het voormalige conservatorium van Hilversum. Eerst als leraar en later als directeur van de jazzafdeling. Begin jaren zeventig leidde Jan Huydts een trio met Ali Haurand op bas en Leo de Ruiter op drums. Op 'Conception' staat een nooit uitgebrachte opname van dit trio. Die werd op 12 mei 1971 in Keulen gemaakt. De elpee bevat twee stukken van ieder zo'n zeventien minuten: 'Conception I' en 'II'. Het doet aan Miles Davis' 'In A Silent Way' denken, maar met enig understatement kun je zeggen dat Huydts c.s. meer humor hebben en ook wat extravert zijn. In beide stukken kunnen vier à vijf geïmproviseerde stukken als zelfstandige eenheden worden herkend. Ze worden aan elkaar gebreed met 'soundscapes', flarden muziek, woordloze zang tot zelfs ingeleid met het stemmen van een compleet symfonieorkest. Dat soort overgangen zou nu compleet taboe zijn. Het stemmen gaat over in een uitvoering van Chopins 'Fantasie impromptu' door Jan Huydts. Het stuk is opgetuigd met ingedubde geluiden als een vogelfluit en zelfs applaus. De serieus gespeelde onderdelen bestaan uit grooves van Huydts' Hohner Pianet en complexe ritmische motieven van Leo de Ruiter, die je tegenwoordig gemakshalve op de computer programmeert. Aan het slot van kant twee delen de musici elkaar op zijn 'Wim T. Schippers' schouderklopjes uit en wordt een pilsje geopend. Het is allemaal op en top jaren zeventig. Tegenwoordig zouden de tien serieus gespeelde stukken muziek als op zichzelf staande entiteiten zijn gepresenteerd, ontdaan van alle afleidende en overbodige riedeltjes, geluiden etc. Kaler misschien, maar ook overzichtelijker.

Hessel Fluitman

THE WIZARDS OF OZ Live At Murphy's Law

Eigen beheer

Bezetting:

Niels Tausk (tp, fl.h),
Durk Hijma (g),
Jos Machtel (b),
Joan Terol Amigó (d).

JAZZ OP DE PLAAT

'Live At Murphy's Law' van trompettist Niels Tausk is met behulp van crowdfunding tot stand gekomen. De geldelijke bijdragen maakten het hem mogelijk om in het Haagse jazzcafé Murphy's Law met zijn favoriete musici zijn favoriete muziek vast te leggen. De groep kreeg de naam Wizards of Oz, naar de drie helden uit het gelijknamige verhaal. Zij verlangden naar moed (de Leeuw), verstand (de vogelverschrikker) en hart (de blikken man). Niels Tausk wil ook met moed, verstand en zijn hart musiceren. Zijn muziek is geworteld in de hardbop. Naast vier standards heeft Tausk ook drie eigen composities ingebracht. Gitarist Durk Hijma bracht één stuk in. Een live-opname is een sprong in het diepe. In de studio kun je een nootje corrigeren, een loopje toevoegen of het stuk opnieuw spelen. Live moet je het nemen zoals het komt. Niels Tausk komt de test goed door. Hij heeft dan ook 25 jaar ervaring als trompettist. Hijma begeleidt gedegen. Tijdens zijn solo's wil hij wel eens een nootje te veel pakken, maar dat komt elke keer weer op zijn pootjes terecht. De Spaanse drummer Joan Terol Amigó en bassist Jos Machtel zorgen voor een stevige ondergrond. Als The Wizards of Oz kun je natuurlijk niet om '(Somewhere) Over the rainbow' heen (uit de klassieke film die van het verhaal werd gemaakt met onder anderen Judy Garland; red.). Het kwartet speelt een lenige versie met een snelle latin-toets, zodat het een 'catchy' stuk wordt.

Hessel Fluitman

The Wizards of Oz live in Murphy's Law:

<https://www.youtube.com/watch?v=RdIetdv0gyk>

THOMAS POL In America

Eigen beheer

Bezetting:

Thomas Pol (b, el.b) +
groep 1
Amari Ansari (sax),
Josh Starman, John Maestas (g),
Peter Varnado (d);
groep 2
Wess 'Warmdaddy' Anderson (as),
Ed Perkins (voc),
Victor Atkins (p),
Jamison Ross (d, voc);
groep 3
Brian Seeger (g),
Stanton Moore (d).

Bassist Thomas Pol is een van de vele Nederlandse jazzmusici die voor hun ontwikkeling naar de VS gingen. Meestal is dan New York de bestemming. Pol voltooide echter een tweejarige voortgezette opleiding in New Orleans. Terwijl de New York-gangers zich meer met progressiviteit ontwikkelen (de gebroeders Van Gelder, Marike van Dijk, Reinier Baas bijvoorbeeld), richtte Pol zich op het uitbreiden van zijn mogelijkheden binnen de jazz, blues en rock. Op de cd 'In America' is hij met drie groepen te horen. Die zijn samengesteld uit vrienden die hij in New Orleans kreeg. Ook zijn twee leraren zijn van de partij: pianist Victor Atkins en gitarist Brian Seeger. In de eerste groep zitten twee gitaristen, die gezamenlijk het geluid bepalen. Dat doen ze in eendrachtige samenwerking. Amari Ansari, de altist, borduurt daar lekker op voort. De stukken van zijn tweede groep zijn doordeesemd van de blues. Niet in de laatste plaats door de bijdragen van twee zangers: Ed Perkins (twee keer) en slagwerker Jamison Ross (in het vierde stuk). Perkins zet met zijn gruisige stem een stevig stuk muziek neer. De toon van Ross is duidelijk lichter. Ook het spel van altist Wess Anderson buigt - met name in zijn eigen instrumentaal 'The black cat' (waarin ook Pol een belangrijk aandeel heeft) - de vier stukken van deze bezetting gaan de kant van de blues op. De derde sessie van vier stukken is poëtischer. Pol speelt met Brian Seeger op gitaar en Stanton Moore op slagwerk. Thomas Pol bespeelt hier tevens de elektrische bas. In de ballad 'Secret Gardener' strijkt hij vooral. De laatste reeks is poëtischer van karakter. Een pittige kennismaking met een veelbelovende bassist.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=NqqSUBkaguE>

A.G.N.Z.
Chance Meeting
Whaling City Sounds

Bezetting:

Dino Govoni (ts),
 Jay Azzolina (g),
 Dave Zinno (b),
 Adam Nussbaum (d).

ERIC REVIS
Crowded Solitudes
Clean Feed

Bezetting:

Kris Davis (p),
 Eric Revis (b),
 Gerald Cleaver (d).

JAZZ OP DE PLAAT

A.G.N.Z. is een formatie van vier door de wol geverfde jazzmusici, elk met een CV waar je u tegen zegt. De afgelopen jaren zijn ze 'via via' bij elkaar terechtgekomen en hebben een groep gevormd. Dat gebeurt vaker in de VS. De vijver van jazzmusici is daar groter dan de werkgelegenheid en dus ga je op zoek naar werkverbanden. Je maakt een cd om iets aan te bieden bij een concert. In de hoop op vastigheid. Maar dat weet je natuurlijk nooit.

‘ **Inhoud is op deze cd belangrijker dan opwinding** ’

Goed, vier ervaren musici dus die actuele jazz maken. Om richting te geven: de geest van Michael Brecker heerst een beetje over de muziek. Saxofonist Dino Govoni heeft met hem gespeeld, thuis en in concerten. Drummer Adam Nussbaum trouwens ook. Op 'Chance Meeting' staat creatieve muziek van de hand van de musici. Neem 'Asha' van bassist Dave Zinno. Het is weliswaar zijn 'feature', maar over het voortdurend doorklinkende baswerk soleren achtereenvolgens de sax en de gitaar, zonder dat de bas naar de achtergrond wordt gedrukt. En dat allemaal over een mooi zangerig thema. Of 'Lament for Michael Brecker'. Govoni vond voor deze nagedachtenis een mooie mineur melodie en zingt met zijn saxofoon over het bescheiden gitaargeluid heen. De plaat eindigt met een stuk van de drummer: 'Insight, enlight'. Het is gedragen en afwachtend. Eerder peinzend dan opwindend en met bravoure, zoals je misschien bij een drummer verwacht. Een mooi bijna parlando gespeeld slot van de cd. De inhoud overheerst op 'Chance Meeting' de opwinding.

Hessel Fluitman

Bekijk de band live in '1 of 3':

<https://www.youtube.com/watch?v=s9IjaVi38q4>

'Crowded Solitudes' is het tweede pianotrio-album van bassist Eric Revis, na het sublieme 'City of Asylum' uit 2013 (zie JF 201). Pianiste Kris Davis is gebleven, maar Gerald Cleaver heeft het drumkrukje overgenomen van Andrew Cyrille. Het trio is voor Revis een 'working band' en geen studioproject, en dat is te horen. Drie van de tracks op het album zijn vrije improvisaties, maar ze klinken alsof er flink wat noten op papier stonden. Zo lijkt de Paul Bley-achtige passage na de basimprovisatie in 'QB4R' van tevoren bedacht te zijn. En de logische en steeds intensere ontwikkeling van de openingstrack, 'Arcane '17' wijst op een uitgekiend en gedeeld vormgevoel bij de trioleden. Twee stukken op de plaat zijn geleend van andere componisten: het breekbare 'Victoria' van drummer Paul Motian en het dwarse 'Vertical hold' van saxofonist Greg Osby. Het zijn tevens de twee polen waartussen het trio zich bevindt: subtiele, soms haast serene momenten worden afgewisseld door dwarse ritmen en tegenritten. Het titelstuk, 'Crowded Solitudes', geeft daar in zijn paradoxale titel vorm aan. Het rauwe strijkwerk van Revis wordt erin afgezet tegen de sobere, elegante pianolijnen van Davis. Het meest curieuze stuk op de plaat is 'Bontah'. Hierin horen we het gesampelde stemgeluid van Revis' zoontje Rio Sebastian. De melodie en ritmiek volgen de woordjes van het jochie, en dat levert een verbluffend resultaat op.

Herman te Loo

Beluister hier tracks van het album:

<http://bit.ly/2d69beK>

WILD MAN CONSPIRACY

Short Stories

Red Piano Records

Bezetting:

Gerard Kleijn (tp, keyb, laptop),
Guillermo Celano (g),
Joost Kesselaar (d).

JAZZ OP DE PLAAT

In het toch al gevarieerde Nederlandse jazzlandschap neemt het trio Wild Man Conspiracy een unieke plaats in. Met een ongebruikelijke bezetting van trompet (Gerard Kleijn), gitaar (Guillermo Celano) en drums (Joost Kesselaar) weet het drietal muziek te maken met een sterk beeldende kracht. Dat hebben ze nu ook maar vertaald naar het idee van dit (tweede) album, dat met de titel 'Short Stories' de muzikale koers duidelijk maakt. Neem nu 'Drones' van Gerard Kleijn. Hij koppelt de betekenis van 'onbemand vliegtuigje' aan de muzikale van 'bourdontoon'. Het beeld dat wordt opgeroepen, is unheimisch en spannend. De strakke dancebeat van Kesselaar stuurt het nummer vervolgens weer een heel andere kant uit. Zo zit het album vol met verrassingen, van de rauwe rocksolo's van Celano (bijvoorbeeld in 'Gollem II') tot en met de breekbare melodie van Paul McCartney's 'And I love her', subliem vertolkt door Kleijn met de Harmon-demper in zijn trompet. En de losse jam van 'Out of the box' laat horen hoe creatief Wild Man Conspiracy kan omgaan met summiere muzikale gegevens. Maar welke kant het ook opgaat, alles wordt gepresenteerd met zoveel speelsheid, spelplezier en subtiele humor, en dat maakt 'Short Stories' nog extra aantrekkelijk.

Herman te Loo

De groep is vanaf eind oktober op toer met de Amerikaanse tenorsaxofonist Chris Cheek als gast. Meer info: www.wildmanconspiracy.com.

TONY MALABY'S PALOMA RECIO

Incantations Suite

Clean Feed

Bezetting:

Tony Malaby (ts, ss),
Ben Monder (g),
Eivind Opsvik (b),
Nasheet Waits (d).

Saxofonist Tony Malaby laat zich niet snel onder één hoedje vangen. Na een prachtige cd met zijn groep Tubacello, met echo's van Henry Threadgill ('Scorpion Eater', zie JF 239) horen we hem nu met een volkomen andere groep en een ander concept. Het kwartet Paloma Recio bestaat al sinds 2009, maar 'Incantations Suite' is pas de tweede cd van de groep. Sleutelfiguur in de band is gitarist Ben Monder, intussen wereldberoemd als de gitarist op de zwanenzang van David Bowie, 'Blackstar'. Monder is een flexibele muzikant, die ragfijne weefsels kan spinnen, zoals in de openingstrack, 'Glass'. Een vergelijking met Bill Frisell dringt zich op, maar daarvoor is Monder veel te eigenzinnig. In de loop van het album komen er veel verschillende sferen langs, waarbij de nodige psychedelica en progrock-achtige (Robert Fripp!) klanken worden opgebouwd. De Noorse bassist Eivind Opsvik en buitengewone drummer Nasheet Waits draaien met alle onverwachte wendingen mee. En Malaby blijft in al deze in droomlogica opgebouwde stukken volkomen zichzelf.

‘ Malaby vertelt met zijn sax sterke verhalen ’

Een onmiskenbare, brede tenorsound die de invloed van Archie Shepp verraadt, maar ook oudere tenoren in zich heeft opgenomen. Op sopraan heeft hij eveneens een uniek geluid, met een fijn kartelrandje, en dus niet zo zoet als de rechte toeter nog wel eens wordt ingezet. Hij vertelt met beide saxen sterke verhalen, en als luisteraar hang je aan zijn lippen. Heel terecht heeft Malaby het album een 'suite' genoemd, want dat is het. De stukken lopen naadloos in elkaar over en laten zich het best beluisteren in één zitting.

Herman te Loo

Beluister hier tracks van het album:

<https://cleanfeed-records.com/product/incantation-suite/>

ZAPMACHINE**Kot****Eigen beheer****Bezetting:**

Herman te Loo (ss, as, ts, voc),
Paul van der Velde
(el-g, 11 string fretless g, voc),
Jaap Prummel (fretless bg, voc),
Rob Hendriks (d, perc, voc).

DAVID LIEBMAN & RICHIE BEIRACH**Balladscapes****Intuition****Bezetting:**

David Liebman (ss, ts, fl),
Richie Beirach (p),

JAZZ OP DE PLAAT

Werk van onder anderen Hugh Hopper en Robert Wyatt (beiden Soft Machine), John McLaughlin en John Scofield. Niet zomaar gecoverd, maar als uitgangspunt voor eigenzinnige interpretaties. Eigen en zinnig. Het draagt de typische signatuur van Zapmachine (inderdaad, van Zappa en Soft Machine) die het materiaal kneedt, draait, kantelt en keert en dan, zo stel ik me voor, geamuseerd beschouwt wat er ontstaat. Zinnig is wat het resultaat biedt, omdat elke compositie op 'Kot' anders begint dan waar je denkt dat het zal eindigen. Ja, dat is jazz! Onvoorspelbaar en avontuurlijk. Verrassende stijlen worden gemixt met net zo opmerkelijke grooves en wisselende tempi. Desondanks blijft het volgbaar en ontaardt het niet in een kermisachtige potpourri. Integendeel. Zelfs in de veelkleurigheid is er consistentie. Wie is er bang voor rood, geel en blauw?, vroeg schilder Barnett Newman. Wie is er bang voor muziek, bedacht ik bij het luisteren naar 'Kot'. Ik moest ook even denken aan Willem Breuker en het ICP, u weet wel. Zapmachine, vier getalenteerde musici, die ook nog eens heel goed spelen, houden de aandacht van begin tot eind vast. Curiositeit en harmonie vormen geen contrast, maar versterken elkaar. De opnames zijn helder en 'van dichtbij' gemixt waardoor het zo'n heerlijk eerlijk geluid krijgt. Wat je hoort is wat er werd gespeeld. Wat wil je nog meer? Ze live zien spelen!

Frank Huser**Beluister de track 'Twang, Tweet & Weep':**

<https://www.youtube.com/watch?v=38fc1UoINpQ>

David Liebman en Richie Beirach kennen elkaar al een muzikaal leven lang. Ze maakten in 1975 samen een plaat en zijn dat blijven doen. Nog steeds zijn ze muzikaal niet uitgepraat met elkaar. David Liebman is vooral bekend geworden in de jaren zeventig, doordat hij bij Miles Davis terecht kwam. Beiden hebben als leider en als sideman tientallen platen en cd's gemaakt. Op 'Balladscapes' staan alleen ballads. Tussen negen standards weefden ze vier eigen stukken. De sfeer staat bij de saxofonist-fluitist en de pianist voorop, zodat het voor de luisteraar geen probleem is dat sommige stukken weinig of niet bekend zijn. Herkennen is duidelijk geen eis om ze positief te waarderen. De cd opent met het Siciliana van J.S. Bach. Liebman en Beirach laten de partituur en hun eigen interpretatie mooi in elkaar over vloeien en blijven binnen het vocabulaire van Bach steeds zichzelf. Vrijheid in gebondenheid. Dat is denk ik het leidende motief van hun muziek. Je vindt het ook terug in Wayne Shorters 'Swea Pea'. Zijn klaagzang over de dood van Billy Strayhorn. 'Lieb' leest de compositie, beiden interpreteren de overdenking van Shorter en herhalen het thema. Bij 'Moonlight in Vermont' – dat is goed bekend, dus weet je bij benadering wat er gebeurt – veroorlooft Liebman zich veel vrijheden binnen het akkoordenschema en thema van deze song. Even later volgen twee langere stukken die zeer beschouwend worden gespeeld: 'Welcome/Expression (John Coltrane) en 'DL'. Dat zal staan voor David Liebman en is geschreven door Richie Beirach. Het album eindigt met 'Day dream' van Ellington en Strayhorn. Beide heren weten hierin te ontsnappen aan het ijzeren korset dat Johnnie Hodges om deze compositie heeft gelegd. Integer en Liefdevol. Liebman en Beirach etaleren een zeldzaam mooi gevoel voor harmonie.

Hessel Fluitman**Bekijk Liebman en Beirach live:**

<https://www.youtube.com/watch?v=5fzGp0L9Ke4>

NILS PETTER MOLVÆR**Buoyancy****OKeh****Bezetting:**

Nils Petter Molvær (tp, electronics, voc),
Geir Sundstøl (Shankar g, el.g, gitaar),
Jo Berger Myhre (b, bg, baritongitaar),
Ehrland Dahlen (d, diverse bellen).

ZHONGYU**'Zhongyu' Is Chinese For 'Finally'****MoonJune****Bezetting:**

Jon Davis (Chapman stick, guzheng,
mellotron, synth), James DeJoie (bars, fl,
bkl), Alicia DeJoie (el-v), Dennis Rea (g),
Randy Doak (d, perc) + Daniel Barry (tp)

MATTHEW SHEENS**Cloud Appreciation Day****QFTF****Bezetting (o.a):**

Matthew Sheens (p, Rhodes),
Alex Goodman (gt), John Patitucci (b),
Tim Firth, Kenneth Salters (d).

JAZZ OP DE PLAAT

De muzikale oorsprong van trompettist Nils Petter Molvær is de rock-jazz van Miles Davis uit de jaren zeventig. Hij zocht echter al direct zijn eigen weg, beïnvloed door onder meer de Noorse volksmuziek. Ook paste hij de nieuwste muzikale ontwikkelingen in zijn muziek toe. Sinds 'Switch'(2014) werkt Molvær intens samen met gitarist Geir Sundstøl. Ook op 'Buoyancy' weer. Ze worden bijgestaan door Jo Berger Myhre op bassen, gitaren en elektronica, en Ehrland Dahlen op slagwerk en al dan niet buitennissige percussieinstrumenten. Ondanks die veelheid aan attributen hebben de vier toch een muzikale eenheid weten te creëren. Ze maken langzaam voortstuwende muziek. Al de verschillende geluiden passen in een prachtig meanderend geheel. Het is muziek waar je je voor moet openstellen en die dan schitterend blijkt te zijn. Muziek om met welgevallen te beluisteren en die je intensief kunt bestuderen. Om uit te vinden hoe al die verschillende geluiden zo mooi in elkaar passen. De muziek op 'Buoyancy' is nieuw en anders. Maar ik betwijfel of deze navolging krijgt. Iedere progressieve jazzmuzikant wil immers zijn/haar eigen individuele vernieuwende muziek maken.

Hessel Fluitman

Multi-instrumentalist Jon Davis woonde drie jaar in Beijing en zoog er muzikale invloeden op. Bij terugkeer in zijn geboortestad Seattle besloot hij om iets met die invloeden te doen en een band te formeren. En nu is het er dus van gekomen – vandaar ook de titel van het album: 'Zhongyu' Is Chinese For 'Finally'. Het opvallendste instrument dat de Amerikaan bespeelt, is de guzheng, een citer die verwant is aan de bekende Japanse koto. Hij heeft zich het bespelen eigen gemaakt, maar produceert er geheel originele muziek mee. Geen simplistische 'chinoiserie', maar een levendig mengsel van traditionele Chinese invloeden, vermengd met jazzrock en progrock met een stevige Canterbury-smaak. Het feit dat drie leden van de band Moraine (blazer James DeJoie, violiste Alicia DeJoie en gitarist Dennis Rea) deel uitmaken van het kwintet Zhongyu, zegt veel. Vooral Rea is een meester in het versmelten van progrock met Aziatische invloeden, hetgeen ook blijkt uit zijn eigen soloprojecten, zoals 'Views from the Chicheng Precipice'.

Herman te Loo**Beluister de groep hier live:**

<https://www.youtube.com/watch?v=A0-QZtCVIAQ>

'Cloud Appreciation Day' is de derde schijf van de in New York woonachtige pianist en componist Matthew Sheens. De plaat verschijnt bij het Duitse label QFTF. Sheens' muziek is fris, energiek en nieuw. Met het slagwerk als een vliegwiel hamert de Australiër door de stukken heen. Soms doet dat aan minimal music denken. Vooral in het openingsstuk 'Interlude 1: Rage'. Het tempo in 'Rage against the dying of light' illustreert de gedrevenheid om het verhaal van de compositie te vertellen. De vocalistes zingen hier woordloos. In 'First orbit' hebben de zangers en zangeressen wel tekst. Maar toch komt hun betogend verhaal niet echt urgent over. Die urgentie is er wel in 'Cumulonimbus'. Zo wisselt Sheens zijn muziek af. In 'Life measured in haircuts' speelt hij nagenoeg solo. Een gevarieerde cd met muziek waar je van opkikkert.

Hessel Fluitman**Bekijk hier een video over de cd:**

<https://www.youtube.com/watch?v=2PqODWUfqgU>

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar. (<http://roseellismusic.com>)

NEW YORK CALLING

HILLARY, DONALD EN BILL...

Het eerste debat tussen twee presidentskandidaten werd nog nooit zo goed bekeken als het debat van maandag 26 september jl. tussen Hillary Clinton en Donald Trump. Echt gedebatteerd werd er niet, maar het was erg vermakelijk om naar te kijken. Om inhoud gaat het dit keer niet, beide kandidaten zijn zo onpopulair bij de Amerikanen dat het vooral draait om op wie je sowieso niet gaat stemmen. De hashtags #neverhillary of #nevertrump zijn erg geliefd en iedereen die ik ernaar vraag heeft het over 'the lesser of two evils'.

Ik zat tijdens het debat in de trein van New Jersey naar New York en probeerde net als mijn naaste reizigers het debat op mijn telefoon te bekijken. Mijn vriend was echter naar een heuse 'watch party' gegaan in het Apollo Theater in Harlem. Het zat er propvol en iedereen juichte en joelde alsof ze naar de Superbowl keken. Toen Trump werd gevraagd hoe hij de kloof in het land tussen blanke en zwarte mensen wil verkleinen viel de zaal stil en na zijn antwoord "African Americans and Hispanics are living in hell. You walk down the street and you get shot" werd er luid gejoeld en gelachen. Trump geeft een niet goed werkende microfoon de schuld van zijn slechte optreden en Hillary werd al gauw als winnaar verkozen, maar de peilingen laten nog steeds een verbijsterende nek-aan-nekrace zien.

'Veel beter dan dit bestaat niet. Het trio toonde ultiem meesterschap.'

Afgelopen week ben ik naar een concert geweest van het Bill Charlap Trio met Peter Washington en Kenny Washington in de Village Vanguard. Ik kom niet regelmatig in de Village Vanguard want de prijzen van kaartjes zijn in de afgelopen tijd met zo'n 10 dollar gestegen, maar Bill Charlap is het absoluut waard. Zijn pianospel is niet van deze wereld. Het zit 'm in de manier waarop hij de toetsen aanslaat, met zoveel beheersing en gevoel en met een doelgerichte en vederlichte intentie. Ik zat dicht bij de piano en probeerde te ontdekken hoe hij het doet, maar ik vermoed dat het een haast telepathische band moet zijn tussen de pianist en het instrument die mij en vele anderen te boven gaat. Vooral de ballad 'When we were young' was adembenemend met prachtige voicings en een gevoelige bassolo van Peter Washington. Als Peter Washington soleert kijk ik overigens liever naar de grond want zijn stoïcijnse blik lijkt zo weinig gemeen te hebben met zijn melodieuze en fijnbesnaarde lijnen dat het me afleidt. Ze speelden een supersnelle versie van 'My shining hour' waarin het trio ultiem muzikaal meesterschap toonde en weer die bijna buitenaardse beheersing van hun instrument. Veel beter dan dit bestaat niet en in deze tijd van Donald Trump en Hillary Clinton is het goed te bedenken dat er nog altijd iedere avond muziek in een stampvolle Village Vanguard te horen is.

Bekijk Roos Plaatsman/Rose Ellis live:
<https://www.youtube.com/watch?v=FCNg3xzwbc4>

THE JAZZ CONNECTION

DOOR LEX LAMMEN

JAN HANLO EN DE JAZZ

In het maandblad De Jazzwereld van september 1932 kreeg Louis Armstrong, die het volgende jaar voor het eerst naar Nederland zou komen, er bij wijze van welkom flink van langs. Recensent Joost van Praag vond namelijk dat 'Satchmo' als musicus sterk achteruit was gegaan en bovendien als bandleider ernstig tekortschoot. 65 jaar later bracht Herman Openneer deze publieke kastijding nog eens ter sprake in het Jazzbulletin (nummer 26, dec. 1997) en nam toen meteen ook de repliek op die in het novembernummer van De Jazzwereld had gestaan. Als reactie op Van Praags aanval werd daar een vurige verdediging van Armstrong opgetrokken door de toen twintigjarige Jan Hanlo, later bekend geworden als schrijver en dichter en als liefhebber van jazzmuziek - in Hanlo's geval vooral van Chicago-stijl. De koppeling van jazzmuziek in de ruimste zin en poëzie was al in de jaren twintig populair geweest in artistieke kringen van Parijs en Berlijn en zou een generatie later ook in Nederland bestaan als een geregelde combinatie - al waren het vaker de dichters en de in poëzie geïnteresseerden die de ambiance van jazzmuziek zochten dan dat muzikanten een duidelijke behoefte aan gedichten lieten blijken. Wie hier nog herinneringen aan koestert, zal zeker het artikel aanspreken dat Erik van den Berg in het recentelijk verschenen honderdste nummer van het Jazzbulletin schreef over Jazz & Poetry. In zijn bijdrage noemt Van den Berg een handvol vaderlandse poëten, van wie hij er drie uitlicht: Hans Vlek (1947-2016), Jan Hanlo (1912-1969) en Djordje Matić (1970), de van oorsprong Kroatische zanger, dichter en vertaler, die sinds 1993 in Nederland woont en werkt. Van deze drie is Jan Hanlo de bekendste geworden en de meest spraakmakende, met name dankzij zijn 'Oote Boe' en andere klankdichten - al was het maar omdat zij in menige schoolklas voor hilariteit gezorgd hebben.

Maar er is meer, want niet alleen worden 'Oote' en andere klankverzen nog altijd voorgedragen - bijvoorbeeld op YouTube - Hanlo's 'Oote' staat nu ook op muziek. Dat is te danken aan de Amerikaanse pianist en componist Justin Binek, zo blijkt uit 'Uitgelezen Boeken - katern voor boekverkopers en boekenkopers, jaargang 18, nummer 1' (www.uitgeverijdebuitenkant.nl). Na een huisconcert in Houwerzijl (Noord-Groningen), waar op 8 augustus 2015 werd opgetreden door Justin Binek, zijn vrouw Claire en Nederlandse collega's, raakte de zaak aan het rollen. Binek, die behalve uitvoerend muzikant ook professor in de jazz is aan de universiteit van Noord-Texas, kreeg de vraag of hij ooit gehoord had van Jan Hanlo en diens 'Oote Boe'. Nee, natuurlijk niet, maar Binek toonde interesse, ging weer aan de piano zitten en begon 'Oote' te ontleden, nadat Hanlo's opus hem was voorgelegd. Binek zag er wel wat in en begon te scatten. Afspraken voor het volgende jaar werden gemaakt en zijn inmiddels nagekomen. 'Oote' is zodoende een eigen leven gaan lijden. Wie dat wil, kan het allemaal naslaan in het hierboven genoemde tijdschrift Uitgelezen Boeken dat deze keer 'Ode aan Oote' als vaandel voert, met dank aan Justin Binek en aan iedereen die een handje geholpen heeft.

Bekijk hier 'Oote Boe' door Justin Binek:
<https://www.youtube.com/watch?v=9ZaxWUEVECM>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 25 september 2016

- 1 Bad Plus**
It's Hard (OKeh)
- 2 Jack DeJohnette**
In Movement (ECM)
- 3 The Cookers**
The Call Of The Wild And
Peaceful Heart (Smoke Sessions)
- 4 Kenny Garrett**
Do your Dance! (Mack Avenue)
- 5 Les McCann**
Live in Paris (Fremeaux)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Guitar Influences**
Kevin Lens (producer) (Eigen beheer)
Producer Kevin Lens bracht gitaristen van verschillende pluimage bijeen voor een cd die haast on-Nederlands goed is. Fusion, prog-rock, jazz..., het zit er allemaal in maar dusdanig gespeeld en geproduceerd dat het u versted zal doen staan.
- 2 Dhafer Youssef**
Diwan Of Beauty And Odd (OKeh)
Een cd van zanger en ud-speler Dhafer Youssef met wederom Mark Giuliana op drums, wat een heerlijke dynamiek en ritmiek veroorzaakt. Aaron Parks op piano, wat uiteraard ook bijdraagt aan deze schitterende cd.
- 3 Martii Vesala**
Helsinki Soundpost (Ozella)
Je hoort de Finse fjorden aan je voorbijtrekken, maar de ruwe schoonheid van de natuur is niet ver weg. De muziek van trompettist-componist Martii Vesala neemt je mee naar een land van je dromen.....

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Jazzcenter nu ook op Facebook
www.facebook.com/jazzcenterdenhaag

FESTIVALS NOVEMBER

Christian Scott speelt 19 november in Heerlen. (Persfoto)

W.E.R.F.-LABELNIGHT Concertgebouw, Brugge

8 oktober 2016
(<http://bit.ly/2d1pSYe>)

Met onder anderen: Kris Defoort Trio feat. Guillaume Orti & Veronika Harcsa, Chris Joris Experience feat. Naima Joris, MikMääk, SCHNTZL, Sluijs-Vermeulen, Bart Defoort Quintet, Ragini Trio, Estiévenart -Delannoye Qt en Trio Grande.

RABO JAZZFESTIVAL HEERDE (40ste editie)

De Heerd, Heerde
4 november 2016
(<http://www.jazzfestivalheerde.nl/>)

Met onder anderen: Peter Bernstein, The Preacher Men, Blue River Jazzband, Artvark met Ntjam Rosie, de band van Conservatorium Artez, Big Band Heerde en Allotria.

NOVEMBER MUSIC
Diverse locaties, Den Bosch
4 tot en met 13 november 2016
(<http://novembermusic.net/>)

Met onder anderen: Steve Coleman, Rembrandt Frerichs en Nik Bärtsch.

SO WHAT'S NEXT
Muziekgebouw en diverse podia, Eindhoven
5 en 6 november 2016
(<http://www.sowhatsnext.nl/>)

Met onder anderen: Theo Croker, Ben van Gelder Quintet, Kandace Springs, Ibrahim Maalouf 'Red & Black Light', Cory Henry & The Funk Apostles, Jacob Collier, Colin Stetson, Rudresh Mahanthappa 'Bird Calls', Marcus Strickland's Twi-Life, Jameszoo Quartet en Joris Roelofs 'Rope Dance'.

JAZZFEST
Studio/K, Amsterdam
12 november 2016
(<http://jazzfestamsterdam.nl/>)

Met onder anderen: Shai Maestro Trio, Zhenya Strigalev, Tarus Mateen & Nasheet Waits, Tutu Puoane & Jesse van Ruller, Reinier Baas & Tarus Mateen, Vuma Levin Quintet, Gijs Idema Trio, Ernst Glerum & Jasper Stadhouders.
...vervolg op de volgende pagina

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

DUTCH JAZZ ORCHESTRA

Moon Dreams Rediscovered music of Gil Evans & Gerry Mulligan Challenge

De scores van de stukken op 'Moon Dreams' werden boven water gehaald door onder anderen Walter van der Leur. Het zijn arrangementen voor het Claude Thornhill Orkest, gemaakt door Gil Evans en Gerry Mulligan. Ze kunnen worden beschouwd als een soort van oefening voor hun werk voor het 'Birth of the Cool'-nonet van Miles Davis eind jaren veertig. En er staan twee stukken op uit 1953, die Gil Evans voor een uitgebreid orkest schreef. Deze laatste zijn hier voor het eerst vastgelegd. Claude Thornhill ging gedurfd met muziek om en verdergaand dan men was gewend. Toen hij Gil Evans in 1941 in dienst nam als arrangeur, verrijnde en verrijkte die dat procedé. In WO II moest Thornhill in dienst en stopte zijn orkest, maar na de oorlog pakte hij de draad weer op met ook Gerry Mulligan als arrangeur. De muziek op de cd van het Dutch Jazz Orchestra is rijk van klank, met geraffineerde arrangementen. Een weelderig voorbeeld hiervan is het in feite heel eenvoudige motiefje 'The happy stranger'. De bewerking van Gil Evans is van een schijnbare eenvoud. In het motief wordt de klankkleur rijk en soft uitgewerkt. Dat geldt ook voor de 'Easy living medley'. Daarin zijn 'Easy living', 'Moon dreams' en 'Everything happens to me' verwerkt. Gitarist Martijn van Iterson neemt 'Everything happens to me' voor zijn rekening. Hij leest het thema en paraphraseert daar iets omheen, geheel in de geest van Mr. Evans. Ten slotte neemt het hele orkest 'Moon dreams' voor zijn rekening. Met alle blazers in volle glorie, maar: piano aan. Net als 'Loverman' is dit een arrangement dat in 1953 door Gil Evans werd gemaakt voor een 'nieuwe' vergrote versie van het Claude Thornhill Orkest. Dit orkest was in feite een oefenorkest dat slechts twee dagen bestond en geen opnamen heeft gemaakt. Natuurlijk zijn er ook pittiger stukken. Die zijn vooral van Gerry Mulligan. Zoals 'Joost at the Roost' of 'The rose of the Rio Grande'. En 'Yardbird suite' natuurlijk, waarvan het arrangement weer van Gil Evans was. Daarin verwerkte hij de bebop-verworvenheden. Al met al een cd van een zeldzame schoonheid.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

FESTIVALS NOVEMBER (vervolg)

Pianist Chris Illingworth, van GoGo Penguin in maart 2016 tijdens het Transition festival in Utrecht. De Britse groep treedt 19 november in Heerlen op tijdens Jazzout. (Foto: Joke Schot).

CUTTING EDGE

Theater De Nieuwe Regentes, Den Haag
12 november 2016

(www.denieuweregentes.nl)

Met onder anderen: Eric Vloeimans' Gatecrash, Van Binsbergen Playstation, Wil Boesten 'Grond' ft. Teus Nobel, Reinier Baas & Alexander van Popta, Ikarai en Jérôme Meyer (workshop).

JAZZOUT

Theater Heerlen, Heerlen
19 november 2016

(<https://www.plt.nl/programma/jazzout-2016-2017>)

Met onder anderen: Christian Scott aTunde Adjuah, GoGo Penguin, Bill Laurance Group, The Ploctones, The Uppertones en Maceo Parker.

101 MEESTERWERKEN

die u nog niet heeft gehoord (deel 10)

In het februarinummer van dit jaar publiceerde de redactie van het Franse blad Jazzmagazine een lijst van '101 Meesterwerken die u nog niet gehoord heeft'. Albums uit alle tijdperken van de jazz. In Jazzflits presenteren we in tien afleveringen titels uit deze lijst. Deze editie deel tien:

Ran Blake

Vertigo (Owl)

Gary Burton Quartet

Duster (RCA)

Marilyn Crispell

Nothing Ever Was, Anyway (ECM)

Gil Evans

Priestess (Antilles)

Michel Graillier

Fairly (La Chante du Monde)

Earl Hines

Up To Date With E.H. (RCA Victor)

Hank Jones & Chelck Tidlane Seck

Sarala (Verve)

Greg Osby

The Invisible Hand (Blue Note)

Frank Rosolino

I Play Trombone (Bethlehem)

Mal Waldron Trio

Free At Last (ECM)

VARIA

Jazzbulletin 100 is uit

Het honderdste nummer van Jazzbulletin, het blad van het Nederlands Jazz Archief, is uit. Met onder meer een verhaal van Jeroen de Valk over hoe de Nederlandse publieke omroep in de afgelopen decennia de jazz eerst verwaarloosde en uiteindelijk vrijwel elimineerde. Verder een stuk over het blad Rhythme, dat van 1949 tot 1961 verscheen. Walter van de Leur, hoogleraar jazz en improvisatiemuziek, analyseert de 144 nummers. Alsmede een interview met Boy Edgarprijswinnaar Wilbert de Jooide en een beschouwing over de jazz in de loopbaan van Harry Bannink.

<http://www.jazzarchief.nl/kennismaken/>

Inschrijving European Young Artists' Award Burghausen geopend

Tot 31 oktober staat de inschrijving open voor het concours European Young Artists' Award Burghausen. Aan de negende editie kunnen groepen en bigbands meedoen. Deelnemers mogen niet ouder zijn dan dertig jaar. De eerste prijs bedraagt 5.000, de tweede 3.000 en de derde 1.000 euro. Alle stijlen zijn toegestaan. De finalisten worden in december op basis van geluidsopnamen geselecteerd en treden 21 maart 2017 in Burghausen in het strijdperk. De winnaar mag op 22 maart 2017 op de Internationales Jazzwoche Burghausen spelen.

Info: <http://bit.ly/2cydXzo>

Expositie grafisch werk Peter Brötzmann in Bimhuis

In het café van het Bimhuis in Amsterdam is tot begin januari 2017 grafisch werk te zien van Peter Brötzmann. Brötzmann viert dit jaar zijn 75ste verjaardag. Muziek en beeldende kunst gaan hand in hand bij de Duitse saxofonist en pionier van de Europese freejazz. Naast expressionistische schilderijen maakte hij platenhoezen, posters en flyers voor onder meer FMP, een van de eerste onafhankelijke jazzlabels van Europa. De kunst van Brötzmann balanciert tussen figuratief en abstract.

OVERLEDEN

Michael Di Pasqua, 29 augustus 2016 (63)

Amerikaanse drummer-percussionist. Speelde van 1977-1980 in Double Image, de groep met de twee vibrafoons van David Friedman en David Samuels. Was in de jaren tachtig in Europa, met onder anderen Eberhard Weber en Jan Garbarek.

Hans Rempel, 22 augustus 2016 (75)

Duitse pianist. Legde zich hoe langer hoe meer toe op het componeren in de vrije sector. Werk van hem uit de jaren zeventig verscheen op FMP.

John Fischer, 17 augustus 2016 (86)

Geboren in Antwerpen vluchtte hij als kind met zijn ouders naar de VS. Maakte platen op eigen labels met musici als klarinettist Perry Robinson en saxofonist Mark Whitecage. Was, behalve pianist-componist, ook beeldend kunstenaar en experimenteerde met het combineren van beide uitingen.

Bob Kindred, 15 augustus 2016 (76)

Amerikaanse saxofonist. Pas op zijn dertigste besloot hij serieus de muziek in te gaan. Dat leidde tot allerlei optredens, maar niet tot eigen platen. In 2001 begeleidde hij zanger Little Jimmy Scott. (jjm)

PETER HERTMANS TRIO

JAZZ IN BEELD

Gitarist Peter Hertmans speelde 16 september met zijn trio in CC Muze in Heusden-Zolder. Samen met André Charlier (drums) en Benoît Sourisse (hammond) bracht hij een eerbetoon aan onder anderen Wes Montgomery, Jimmy Smith en John McLaughlin. (Foto: Jean Schoubs)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 26 september 2016

1 Steve Turre

Colors For The Masters
(Smoke Sessions)

2 Joey Alexander

Countdown
(Motema)

3 Dave Stryker

Eight Track II
(Strikezone)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortens, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos

Plaatsman en Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:**

Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

Adres(post): Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen.

Adres(e-mail): Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:**

JAZZFLITS behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl).

Vrijwaring: Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

JAZZFLITS OP REIS

Lo Reizevoort in Zweden

Vlnr: Rosengren, Bergcrantz en Franck. (Foto: Lo Reizevoort)

TRIBUTE TO BERNT ROSENGREN

Jazz i Helsingborg

Datum en plaats:

14 september 2016,
The Tivoli, Helsingborg.

Bezetting:

Bernt Rosengren en Tomas Franck (tenorsaxofon), Anders Bergcrantz (trompet), Felix Tani (piano), Daniel Franck (broer van Tomas, bas) en Moussa Fadera (drums).

De bijna 79-jarige tenorsaxofonist Bernt Rosengren schuifde voorzichtig over het podium; als anderen soleren gaat hij er even bij zitten. De Zweedse jazzveteraan had die dag een reis van ruim zeshonderd kilometer achter de rug, van zijn woonplaats Stockholm naar het Zuid-Zweedse Helsingborg. De broze Zweedse jazzlegende stond als blazer in de frontlinie met 'jongelui', tenorist Tomas Franck (1958, voornamelijk actief in Kopenhagen) en trompettist Anders Bergcrantz (1961). Beiden zijn potente blazers, vooral voor Bergcrantz geldt kennelijk het motto snel, hard en hoog.

De breekbare Rosengren veerde zichtbaar op zodra hij soleerde. De veteraan had het allemaal nog in de vingers. Hij is een meer subtiele blazer, een Rollins-adept. De oude man die ongeveer een halve eeuw actief is in de Zweedse jazzscene had er zichtbaar plezier in om met de 'jongelui' te spelen. Het publiek was duidelijk voor hem gekomen. Met twinkelende oogjes nam hij telkens het uitbundige applaus in ontvangst. Op het repertoire stonden grotendeels standards. De ritmesectie deed vakkundig zijn werk.

De mooie zaal was bijna uitverkocht, er waren alleen nog maar staanplaatsen over. Bij elkaar waren er een slordige tweehonderd bezoekers. Onder het publiek veel grijze of zelfs kale hoofden. Het heeft doorgaans (nog) niet een halve eeuw Zweedse jazzgeschiedenis meegemaakt, wel een groot gedeelte ervan.

In de rubriek 'Jazzflits op reis' doen medewerkers van Jazzflits in woord en/of beeld verslag van de jazzscene in een ander land waar ze tijdelijk verblijven.

JAZZFLITS 265 STAAT 17 OKTOBER OP WWW.JAZZFLITS.NL